

Заявник (позивач): Олійник Дмитро Вячеславович,

Відповідач-1: Житлово-будівельний кооператив «Металіст»,

**Відповідач-2: Публічне акціонерне товариство
«Акціонерна компанія «Київводоканал»,
вул. Лецицька, 1-а, м. Київ, 01015,
засіб зв'язку –тел. 2263038,**

**Відповідач-3: Публічне акціонерне товариство «Київенерго»,
пл. І. Франка, 5, м. Київ, 01001,
засіб зв'язку –тел. 2076075,**

**звільнено від судового збору на підставі ч. 2 ст. 79 ЦПК, п. 4 ч. 2 ст. 10 Закону
України № 3674-VI «Про судовий збір», ч. 3 ст. 22 Закону України
№ 1023-XII «Про захист прав споживачів»,**

на ухвалу ВССУ від 07 червня 2017 р. у справі № 757/31606/15-ц

ЗАЯВА ПРО ПЕРЕГЛЯД

(з підстав, встановлених пунктами 1, 4 частини 1 статті 355 ЦК)

У справі, що переглядається, суд касаційної інстанції погодився із висновками судів попередніх інстанцій, які у позові відмовили виходячи з того, що:

<...> оскільки ціна продукції на момент споживання послуг та їх оплати була визначена за чинними тарифами, які були скасовані за межами заявленого позивачем спірного періоду після набрання вищезазначеними судовими рішенням законної сили відповідно з 07 липня 2014 року та з 15 січня 2015 року.

При цьому суди усіх інстанцій не оперують жодною нормою матеріального права, якою обґрунтовано відмову у позові, а посилаються лише на положення ст. 16 ЦК (способи судового захисту), ст. ст. 1, 22, 29 Закону України «Про житлово-комунальні послуги», які взагалі не регламентують питання чинності тарифів та здійснення перерахунку за житлово-комунальні послуги.

Ураховуючи відсутність посилань на норму права, виходячи з якої суди дійшли до висновків про чинність розпоряджень КМДА, якими встановлено тарифи на житлово-комунальні послуги до набрання законною силою рішень адміністративних судів (реквізити нормативно-правових актів КМДА судами не наведено), слід виходити з правових висновків Верховного Суду України, викладених у постановках № 21-246а11 від 28.11.2011 р. (у справі № 761/8760/14), № 21-470а14 від 02.12.2014 р. (у справі № 2а-1888/10), № 21-2808а15 від 24.11.2015 р. (у справі № 2а-7498/12/2670), які є публічною інформацією, відповідно до яких нормативно-правові акти (розпорядження КМДА), які не пройшли державну реєстрацію, вважаються такими, що не набрали чинності, і не можуть бути застосовані.

Отже, на відмінність від справи що переглядається, де зазначено про чинність розпоряджень КМДА про встановлення тарифів на послуги та правомірність їх застосування протягом спірного періоду, у вищевказаних постановках Верховного Суду України з посиланням на Указ Президента України від 3 жовтня 1992 року № 493/92 «Про

державну реєстрацію нормативно-правових актів міністерств та інших органів виконавчої влади» та Положення про державну реєстрацію нормативно-правових актів міністерств та інших органів виконавчої влади, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 28 грудня 1992 року № 731 зазначено, що такі розпорядження не набирали чинності і не можуть бути застосовані. Відтак, судом касаційної інстанції в ухвалі від 07.06.2017 р. даної справи по-іншому застосовані як норми матеріального права (зазначені Указ і Положення), хоча і без фактичного посилання на них, так й інші норми матеріального права (коло розпоряджень КМДА), які постановою Шевченківського райсуду м. Києва від 21.03.2014 р. № 2а-118/11 (2а/761/4/14), що набрала законної сили 10.07.2014 р., та постановою Шевченківського районного суду м. Києва № 761/8760/14-а (2а/761/220/2014) від 30.09.2014 р., що набрала законної сили 15.01.2015 р., визнані незаконними і нечинними з моменту прийняття. Резолютивні частини зазначених рішень адміністративних судів були оприлюднені в газеті «Хрещатик» 22.04.2016 р. № 44(4814), отже є публічною інформацією. Ухвалою ВАСУ від 01.12.2015 р. у справі № 2а-118/11 відхилено касаційні скарги, ухвалою ВАСУ від 12.02.2015 р. у справі № 761/8760/14-а відмовлено у відкритті касаційного провадження, отже судами касаційної інстанції по-різному застосовані зазначені Указ і Положення, та розпорядження КМДА, оскільки в ухвалі ВССУ від 07.06.2017 р. даної справи суд погоджується із чинністю тарифів, встановлених розпорядженнями КМДА до їх «скасування», а в зазначених ухвалах ВАСУ – із нечинністю цих розпоряджень КМДА з моменту їх прийняття.

Крім того, судами касаційної інстанції по-іншому застосовано ст. 16 ЦК. Так, в аналогічному спорі ухвалою ВССУ № 6-16519ск14 від 19.05.2014 р. відмовлено у відкритті касаційного провадження у справі № 711/4118/13-ц, де суд апеляційної інстанції з посиланням на ст. 16 ЦК скасував рішення суду першої інстанції, яке (так саме, як у справі що переглядається) було вмотивоване можливістю здійснити перерахунок лише з моменту набрання законною силою рішення адміністративного суду про скасування тарифів, і повністю задовольнив позов про перерахунок за житлово-комунальні послуги. До аналогічних висновків дійшли суди у справі № 712/3546/14-ц, де ухвалою ВССУ № 6-33679ск14 від 19.08.2014 р. відмовлено у відкритті касаційного провадження і, на відмінність від справи що переглядається, по-іншому застосовано як ст. 16 ЦК, так і ст. 21 Закону України «Про захист споживачів».

Крім звільнення скарги від судового збору, базою для його обчислення щодо позову споживача від 30.08.2015 р. є нуль (позиція обов'язкової для правозастосування (ч. 2 ст. 214, ч. 1 ст. 360-7 ЦПК) постанови ВСУ від 02.03.2016 р. у справі № 826/19216/15). Згідно правових висновків Верховного Суду України щодо застосування ст. 22 Конституції, викладеними постановою від 06.10.2015 р. у справі № 127/11720/14 (обов'язковою для врахування судами, згідно ст. 360-7 ЦПК), не допускається при прийнятті нових законів скасування чи обмеження існуючих прав та інтересів громадян, отже й громадян-споживачів, які звільнені від судового збору.

На підставі викладеного, керуючись ст. ст. 355, 360-4 ЦПК,

ПРОШУ:

рішення Печерського райсуду м. Києва від 19 травня 2016 р., ухвалу Апеляційного суду м. Києва від 17 серпня 2016 р., ухвалу Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 07 червня 2017 р. скасувати, ухваливши постанову про задоволення позову.

Додатки: *копії рішення суду від 19.05.2016 р., ухвали суду від 17.08.2016 р., ухвали ВССУ від 07.06.2017 р. (завіреної), оголошення в «Хрещатику» 22.04.2016 р., довідки ідентиф. коду та ДПІ, роздруковки з ЄДРСР у справах, на які міститься посилання (для суду); копії заяви (без додатків) для відповідачів.*

31 серпня 2017 р.

/Заявник Олійник Д. В./